

Po jedenaste, skarżące utrzymują, że naruszone zostało rozporządzenie nr 4253/88, ponieważ Komisja niesłusznie stoi na stanowisku, że subsydiowanie centrum technologicznego „Noord-Niederland” jest niezgodne z jednolitym dokumentem programowym.

Wreszcie skarżące podnoszą naruszenie traktatu WE i rozporządzenia nr 4253/88, ponieważ przy ustalaniu łącznej, wyrażonej procentowo kwoty błędu Komisja niesłusznie uwzględniła ustalenia odnoszące się do „Verbouwplan Martinihal Groningen”.

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).
- (²) Dyrektywa Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199, s. 54).
- (³) Dyrektywa Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 199, s. 84).
- (⁴) Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, s. 1).
- (⁵) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2064/97 z dnia 15 października 1997 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 w odniesieniu do kontroli finansowej sprawowanej przez państwa członkowskie w przypadku operacji współfinansowanych z funduszy strukturalnych (Dz.U. L 290, s. 1).
- (⁶) Dyrektywa Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (Dz.U. L 199, s. 1).

w zakresie, w jakim pierwsza z wymienionych decyzji odnosi się do dokonanej korektury ryczałtowej w wysokości 1 139 346,24 EUR i określa kwotę wydatków niekwalifikujących się do dofinansowania łącznie jako 8 441 804 NLG;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi Niderlandy podnoszą w pierwszej kolejności naruszenie zasady pewności prawa, ponieważ zobowiązania zostały nałożone na państwo członkowskie w oparciu o orzecznictwo Trybunału, mimo iż orzecznictwo to zostało wydane dopiero po tym, jak zobowiązania te zostały na państwo członkowskie nałożone, a w chwili tej odnośne zobowiązania nie były dla państwa członkowskiego jasne, określone ani możliwe do przewidzenia.

Pomocniczo Niderlandy podnoszą naruszenie obowiązku uzasadnienia, ponieważ nie zostało bliżej uzasadnione, na czym polega transgraniczny interes w realizacji przedmiotowego projektu, na który zamówienie zostało udzielone bezpośrednio i którego wartość była niższa aniżeli wartość graniczna określona w dyrektywie o udzielaniu zamówień publicznych.

W końcu Niderlandy podnoszą również naruszenie art. 211 WE, ponieważ Komisja dokonała obniżenia udziału o 2 % w związku z rzekomym nieprzestrzeganiem przepisów prawa krajowego regulujących realizację projektu, mimo iż jest do tego uprawniona jedynie w związku z nieprzestrzeganiem przepisów prawa wspólnotowego.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2009 r. – Niderlandy przeciwko Komisji

(Sprawa T-70/09)

(2009/C 90/52)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i M. Noort, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności w części art. 2 decyzji Komisji C (2008) 8355 z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie obniżenia udziału Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, przyznanego w ramach jednolitego dokumentu planowania programów dla objętego celem nr 2 regionu Groningen-Drenthe – nr 97.07.13.003 – stosownie do decyzji Komisji C (1997) 1362 z dnia 26 maja 1997 r.,

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2009 r. – hofherr kommunikation przeciwko OHIM (NATURE WATCH)

(Sprawa T-77/09)

(2009/C 90/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: hofherr kommunikation GmbH (Innsbruck, Austria) (przedstawiciel: adwokat S. Warbek)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie R 1410/2008-1 oraz dopuszczenie do rejestracji zgłoszonego znaku towarowego; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.